

olympischdagboek

Na zo'n schitterend jaar mag er best even gefeest worden

De LC volgt richting de Olympische Spelen van 2012 in Londen zes Friese, of in Friesland opgeleide, sporters. Dit in 36 dagboeken. Vandaag het vijftiende deel, de derde bijdrage van zeilster Marit Bouwmeester.

„Zo, the party is over! Vanaf morgen is het gebeurd met de pret en telt nog maar één ding: olympisch goud. Daar richt ik al jaren mijn leven op in, maar als je dan een schitterend 2011 besluit met de wereldtitel, mag er best even gefeest worden.

Mensen, wat is er na mijn wereldtitel veel over me heen gekomen! In één woord prachtig. Ik 'leef' nog en heb er zeker van genoten. Volgens mij hebben Dorian (Van Rijsselberghe, red.), 'P' (Postma) en ik het zeilen aardig op de kaart gezet. Goed voor de sport!

Normaal gesproken ben ik na een overwinning twee seconden blij, maar als je ziet wat zo'n wereldtitel losmaakt bij je familie, mag je er intens van genieten. Ik vond het al geweldig dat ze me ophaalden van Schiphol. Ik had gerust met de trein terug gewild, want daar had ik een kaartje voor. Maar dit was natuurlijk stukken mooier.

's Avonds meteen de huldiging in Warten. Cool! Zoveel blijde mensen, een dweilorkest

„Als je ziet wat zo'n wereldtitel losmaakt, mag je er intens van genieten.” FOTO LC/SIETSKE BOUMA

erbij, echt tof. Het hele dorp was uitgelopen. Ook mijn vriendinnen, daar heb ik er zes van, hebben het allemaal meegeemaakt, dat vond ik ook geweldig.

Ik ben niet zo snel emotioneel, maar ik word op zulke momenten wel heel erg gelukkig. Ik hoop echt dat we in augustus, na de Spelen, ook zo'n dorps-

feest kunnen hebben!

De huldiging door het Verbond in Amsterdam duurde wat lang, maar wat volgde, maakte alles goed. Ik ben met Ben (Ains-

‘Met een wereldtitel kun je wel aankomen toch?’

Bosch, Ranomi Kromowidjojo en Mark Huizinga. Vorig jaar voelde ik me nog wat oppgelaten toen ik er zat. Wat had ik gepresteerd? Maar met een wereldtitel kun je wel aankomen, toch?

Het was heel gezellig, ook omdat we na het eten met z'n allen naar Paradiso zijn geweest voor een concert van Bløf. Prachtig! Ben verstond er niet veel van, maar hij zei dat-ie wel van de muziek had genoten.

Het is die avond aardig laat geworden, met best een beetje alcohol. Maar de volgende dag weer op tijd naar Schiphol om Ben weg te brengen. Hij ging thuis Kerst vieren. Ik moest als een speer door naar Oranjerhout, voor een mooie proostfoto met Epke en Sven voor uw Leeuwarder Courant. We vonden het alledrie leuk om elkaar even te spreken.

Kerstmis heb ik lekker in Warten gevierd, met de hele familie. Broer, zus, pa, ma, neven, nichten; zo'n dertig man bijelkaar. Broer Roelof was na zijn mislukte WK in de Laserklasse alweer wat vrolijk. Hij moet nu helemaal blessurevrij

worden en zich richten op twee regatta's in mei. Het zou echt gaaf zijn als we allebei naar de Spelen gaan! Hij gaat de komende tijd in Nieuw-Zeeland trainen, ik zit nu tot ongeveer half maart in Miami.

Vorige week met Ben nog een paar daagjes gevaren, lekker met z'n tweetjes. En dan nu de knop om. Ik tref in Miami mijn trainer-coach Marc Littlejohn weer. Hij is enorm belangrijk voor me. We hebben de afgelopen tijd contact gehouden, ook nadat we het WK hadden geëvalueerd.

Marc is voor vakantie naar Nieuw-Zeeland gegaan om zijn twee kinderen te treffen. Die zijn ongeveer net zo oud als ik. Hij beschouwt mij niet als zijn derde kind, zoals ik hem niet als mijn tweede vader beschouw. Marc is mijn maatje. Op het water moet hij trainer-coach zijn en zegt hij wat hij moet zeggen. Maar als we een vrije dag hebben, vinden we het fijn om er met elkaar op uit te trekken.

Ik wil besluiten met deze wens: iedereen een heel goed 2012. Ik hoop dat uw én mijn wensen uitkomen!”